

Alinierarea sistemului judiciar romanesc la cel international aduce noutati in privinta modalitatii de stabilire a cauzelor unor infractiuni, expertizele psihologice tragand un semnal de alarma in ceea ce priveste discernamantul inculpatilor

Expertii psihologi reprezinta o mana de ajutor complementar dat magistratilor in solutionarea concreta a unor cazuri, aportul lor fiind mai mult decat benefic in stabilirea corecta a unui verdict. Imbinarea ramurii de drept cu cea psihologica este fructificata atat de psihologi, cat si de reprezentantii justitiei sau de inculpati, mai ales ca ofera perspective intrinseci in ceea ce priveste actiunile care au fost savarsite impotriva cuiva.

Hibe raportului psiho-social.

Juxtapunerea a doi specialisti in solutionarea unei anchete, cum prevede Noul Cod Civil, nu este una tocmai fericita, dupa cum mentioneaza psihologul Stefan Iulian Laurentiu, acesta argumentandu-si expunerea prin reliefarea unor hibe care tin de procesul de ancheta. Implicarea comuna a unui asistent social si a unui expert psiholog in concretizarea raportului psiho-social constituie un demers ambiguu, care nu finalizeaza niste probleme, ci ridica si mai multe semne de intrebare. Rapoartele celor doi reprezentanti sunt binevenite, insa separat, deoarece punerea in acelasi cos a mai multor opinii, mai restranse decat ar fi ideal, conduce la nelamuriri.

Codul Civil nu reglementeaza clar care este codul deontologic, care este metoda de practica si cum ar trebui sa se desfasoare ad literam procesul de ancheta, de aceea raportul psiho-social prezinta anumite dubii in fata profesionistilor din domeniu.

Student exemplar la crima

Expertizele psihologice nu reprezinta doar o teorie redactata in dosarele de ancheta, ci descriu cu acuratete aspectele psihologice care conduc la anumite manifestari antisociale. Procesul de anamneza, cunoscut ca un interviu autobiografic care ajuta semnificativ la redactarea concluziilor, releva de multe ori motive ascunse care pot deveni sursa actiunilor antisociale, acestea afectand semnificativ discernamantul.

Nici macar persoanele integrate in societate, cu educatie si pregatire profesionala, cu un statut bine positionat si cu un anturaj de elita, nu sunt absolvite de intentii criminale. Dovada concreta o face chiar cazul expus de invitatul doamnei avocat Stefanescu: un tanar student bursier, in varsta de 21 de ani, bine integrat in societate si cu un comportament exemplar anterior delictului, a fost acuzat de tentativa de omor prin aplicarea unui obiect contondent in abdomenul unei victime de sex masculin. Ancheta psihologica si anchetele sociale au scos la iveala problemele intrinseci cu care se confruntau tanarul si anume lipsa figurii paterne din viata sa si, mai ales, caracterul vindicativ pe care il manifesta fata de modelul de conducere al societatii.

Tanarul a fost supus unei evaluari cognitive, intelectuale, emotionale si unui chestionar de testare a nivelului de agresivitate pentru a determina elementul de impulsivitate care a condus la savarsirea delictului. Tabloul anchetei a scos la iveala un nivel de dezvoltare cognitiva si intelectuala peste medie, insa si o sensibilitate a structurii emotionale volitive, care se traduce, in cazul nostru, prin lipsa interesului de a relationa la nivel profund cu ceilalti membri ai societatii. Subiectul nostru, dezamagit de superficialitatea cu care era tratat, tocmai pentru ca nici el nu oferea profunzime si ridica o bariera in fata celorlalti, si-a potentat curajul prin consumul de alcool, neevaluand corect pericolul actiunilor sale. Data fiind si varsta adolescentei, care vine cu un bagaj de comportamente arogante, superioare, specifice trecerii de la pubertate la maturitate, subiectul a actionat instinctual, fara premeditare, contra victimei care i-a iesit in fata si incerca, de fapt, sa-l linisteasca.